

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 10ης Νοεμβρίου 2021 *

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο απεικονίζει ετικέτα – Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα – Απόδειξη της γνωστοποίησης – Άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν μετά την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας – Εξουσία εκτιμήσεως του συμβουλίου προσφυγών – Άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 – Λόγος ακυρότητας – Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα – Άρθρα 6 και 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002»

Στην υπόθεση T-443/20,

Sanford LP, με έδρα την Ατλάντα, Τζόρτζια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον J. Zecher, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τους J. Ivanauskas και V. Ruzek,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Avery Zweckform GmbH, με έδρα το Oberlaindern/Valley (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H. Förster, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου συμβουλίου προσφυγών του EUIPO, της 15ης Μαΐου 2020 (υπόθεση R 2413/2018-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Avery Zweckform και της Sanford,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. Spielmann (εισηγητή), πρόεδρο, U. Öberg και R. Mastroianni, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Ιουλίου 2020,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Οκτωβρίου 2020,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Οκτωβρίου 2020,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτηση για τον καθορισμό ημερομηνίας διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός τριών εβδομάδων από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να κρίνει επί της προσφυγής χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση¹

[παραλειπόμενα]

Αιτήματα των διαδίκων

- 9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
  - να απορρίψει την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος·
  - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών.
- 10 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 11 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους ακυρώσεως, ο πρώτος εκ των οποίων στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, καθόσον ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίστηκαν εκπροθέσμως ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών, ο δεύτερος, σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού, καθόσον εσφαλμένως θεωρήθηκε ότι το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα είχε γνωστοποιηθεί στο κοινό, και, ο τρίτος, σε παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002,

¹ Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, καθόσον εσφαλμένως έγινε δεκτό ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα δημιουργούν την ίδια συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη και κακώς, κατά συνέπεια, κρίθηκε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν έχει ατομικό χαρακτήρα.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, καθόσον ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίστηκαν εκπροθέσμως ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών

- 12 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμβούλιο προσφυγών παρέβη το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, καθόσον έκρινε παραδεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις ετικέτες σε ρολό R5015 που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα για πρώτη φορά στο στάδιο της προσφυγής κατά της αποφάσεως του ακυρωτικού τμήματος.
- 13 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 14 Κατά το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, το EUIPO μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.
- 15 Από το γράμμα της ως άνω διάταξης προκύπτει ότι, κατά κανόνα και εκτός αν ορίζεται άλλως, η επίκληση πραγματικών περιστατικών και η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά την πάροδο των προθεσμιών τις οποίες προβλέπουν προς τούτο οι διατάξεις του κανονισμού 6/2002, καθώς και ότι ουδόλως απαγορεύεται στο EUIPO να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προβληθεί ή προσκομιστεί εκπροθέσμως [απόφαση της 14ης Μαρτίου 2018, Crocs κατά EUIPO – Gifi Diffusion (Υποδήματα), T-651/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:137, σκέψη 31].
- 16 Διευκρινίζοντας ότι το EUIPO «μπορεί», σε παρόμοιες περιπτώσεις, να αποφασίσει να μη λάβει υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν εκπροθέσμως, το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 παρέχει στο EUIPO ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ώστε να κρίνει, αιτιολογώντας την απόφασή του επ' αυτού, αν πρέπει ή δεν πρέπει να λάβει υπόψη τα εν λόγω στοιχεία (απόφαση της 14ης Μαρτίου 2018, Υποδήματα, T-651/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:137, σκέψη 32).
- 17 Όσον αφορά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει το EUIPO προκειμένου να λαμβάνει ενδεχομένως υπόψη εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, η συνεκτίμηση των στοιχείων αυτών από το EUIPO, οσάκις καλείται να αποφανθεί στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, μπορεί να δικαιολογηθεί ιδίως όταν το EUIPO κρίνει, αφενός, ότι τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα στοιχεία ενδέχεται, εκ πρώτης όψεως, να έχουν πράγματι σημασία για την τύχη της ενώπιόν του υποβληθείσας αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας και, αφετέρου, ότι το στάδιο της διαδικασίας κατά το οποίο υποβλήθηκαν εκπροθέσμως τα στοιχεία αυτά και οι σχετικές με την εν λόγω υποβολή περιστάσεις δεν επιτάσσουν την απόρριψή τους. Οι εκτιμήσεις αυτές μπορούν ιδίως να δικαιολογήσουν τη συνεκτίμηση από το EUIPO αποδεικτικών στοιχείων τα οποία δεν προσκομίστηκαν μεν εντός της προθεσμίας που αυτό έταξε, πλην όμως προσκομίστηκαν σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, προς συμπλήρωση άλλων αποδεικτικών στοιχείων τα οποία είχαν υποβληθεί εμπροθέσμως (απόφαση της 14ης Μαρτίου 2018, Υποδήματα, T-651/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:137, σκέψη 34).

18. Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας, και ιδίως από το σημείο 14 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα προσκόμισε τα παραρτήματα 32 έως 34 για πρώτη φορά ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών, τούτο δε προκειμένου να αποδείξει τη γνωστοποίηση του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος. Ειδικότερα, στο παράρτημα 32 περιέχεται ένορκη βεβαίωση, της 18ης Φεβρουαρίου 2019, του Α, διευθυντή εταιρίας δραστηριοποιούμενης στον τομέα της εκτύπωσης ετικετών, στην οποία δηλώνεται ότι η εταιρία αυτή κατασκεύαζε τις ετικέτες σε ρολό R5015 για λογαριασμό της παρεμβαίνουσας από το 2003, στη δε δήλωση αυτή επισυνάπτονται τιμολόγια και απεικονίσεις των εν λόγω ρολών. Στα παραρτήματα 33 και 34 περιέχονται δύο ένορκες βεβαιώσεις, η πρώτη εκ των οποίων είχε δοθεί στις 11 Φεβρουαρίου 2019 από τον Β, μέλος του διοικητικού συμβουλίου εταιρίας η οποία κατασκεύαζε εύκαμπτα καλούπια («flexible dies») για λογαριασμό της παρεμβαίνουσας από το 1999 έως το 2003, ενώ η δεύτερη είχε δοθεί στις 19 Φεβρουαρίου 2019 από τον C, ο οποίος παρείχε υπηρεσίες μηχανολόγου μηχανικού στην παρεμβαίνουσα, περιείχε δε, μεταξύ άλλων, απεικονίσεις των ετικετών σε ρολό 8853 που χρησιμοποιούσε η παρεμβαίνουσα και επιβεβαίωνε τις δηλώσεις του Α.
19. Το συμβούλιο προσφυγών έκρινε αναγκαίο να λάβει υπόψη τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα ενώπιόν του. Εκτίμησε ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία ήταν κρίσιμα και ότι ενίσχυαν εκείνα τα οποία είχαν προσκομιστεί ενώπιον του ακυρωτικού τμήματος. Ειδικότερα, υπογράμμισε ότι το παράρτημα 32 είχε υποβληθεί για να τεκμηριώσει ότι η ετικέτα R5015, η οποία περιέχεται στο παράρτημα 8 που είχε υποβληθεί στο πλαίσιο της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας, είχε γνωστοποιηθεί στο κοινό. Επισήμανε, επίσης, ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία είχαν κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα, η οποία είχε υποβάλει παρατηρήσεις επ' αυτών, ότι δεν προβλέπεται προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας και ότι η συνεκτίμησή τους θα μπορούσε να συμβάλει προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ένα καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, του οποίου το κύρος θα μπορούσε στη συνέχεια να αμφισβητηθεί επιτυχώς μέσω άλλης διαδικασίας για την κήρυξη ακυρότητας, δεν θα παραμείνει καταχωρισμένο στο μητρώο. Τέλος, προσέθεσε ότι η προσκόμιση των ως άνω αποδεικτικών στοιχείων αποσκοπούσε στην αμφισβήτηση της αποφάσεως του ακυρωτικού τμήματος, σύμφωνα με την οποία τα στοιχεία προς απόδειξη της γνωστοποίησεως στο κοινό ήταν ανεπαρκή. Ως εκ τούτου, το συμβούλιο προσφυγών έκρινε παραδεκτά τα ανωτέρω αποδεικτικά στοιχεία.
20. Επισημαίνεται ότι, όπως παραδέχεται και η ίδια η προσφεύγουσα, η παρεμβαίνουσα, προς στήριξη της αιτήσεώς της για την κήρυξη ακυρότητας, είχε προσκομίσει ενώπιον του ακυρωτικού τμήματος έγγραφα, μεταξύ των οποίων μια ένορκη βεβαίωση του C. Εντούτοις, το ακυρωτικό τμήμα είχε κρίνει ότι οι απεικονίσεις και τα έγγραφα που είχαν προσκομιστεί δεν τεκμηριώναν τους ισχυρισμούς του C. Το ακυρωτικό τμήμα είχε επίσης εκτιμήσει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομιστεί με την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας ήταν ανεπαρκή προκειμένου να αποδειχθεί γνωστοποίηση, λόγω του ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα των οποίων έγινε επίκληση δεν προσδιορίζονταν σαφώς και λόγω της έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τις πηγές και τις κρίσιμες ημερομηνίες της γνωστοποίησεως. Κατέληξε, επομένως, στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να αποδειχθεί η γνωστοποίηση του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος.
21. Κατά συνέπεια, τα παραρτήματα και οι απεικονίσεις που προσκομίστηκαν ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών προστίθενται στα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομιστεί ενώπιον του ακυρωτικού τμήματος. Επιπλέον, τα παραρτήματα αυτά, τα οποία είναι μεταγενέστερα της αποφάσεως του ακυρωτικού τμήματος και δεν μπορούσαν, επομένως, να προσκομιστούν προηγουμένως, παρείχαν, ιδίως, τη δυνατότητα στην παρεμβαίνουσα να απαντήσει στις

διαπιστώσεις του ακυρωτικού τμήματος που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 20 ανωτέρω. Επιπλέον, ακόμη και αν, όπως υπογραμμίζει η προσφεύγουσα, ορισμένες απεικονίσεις των ετικετών σε ρολό που προσκομίστηκαν στα παραρτήματα 32 και 34 διαφέρουν από το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, εντούτοις ανήκουν στην ίδια σειρά ετικετών όπως το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα (ήτοι, στη σειρά R5012-R5020). Συνεπώς, τα παραρτήματα αυτά ήταν κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς και μπορούσαν εγκύρως να συμπληρώσουν τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν ήδη προσκομιστεί.

- 22 Εξάλλου, τα εν λόγω παραρτήματα υποβλήθηκαν στο πλαίσιο του υπομνήματος της 25ης Φεβρουαρίου 2019 στο οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής. Επομένως, το συμβούλιο προσφυγών ήταν σε θέση να ασκήσει, κατά τρόπον αντικειμενικό και αιτιολογημένο, την εξουσία του εκτιμήσεως όσον αφορά τη συνεκτίμηση των εν λόγω απεικονίσεων [πρβλ. απόφαση της 5ης Ιουλίου 2017, Gamet κατά EUIPO – «Metal-Bud II» Robert Gubała (Θυρολαβή), T-306/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:466, σκέψη 22].
- 23 Τέλος, κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι τα παραρτήματα αυτά κρίθηκαν παραδεκτά προσέβαλε το δικαίωμά της ακροάσεως, δεδομένου ότι, όπως παραδέχεται και η ίδια, είχε τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της συναφώς με τα από 2 Μαΐου και 6 Σεπτεμβρίου 2019 υπομνήματά της ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών.
- 24 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το συμβούλιο προσφυγών, δεχόμενο, με παράθεση της σχετικής αιτιολογίας, να συνεκτιμήσει τα συμπληρωματικά παραρτήματα που προσκομίστηκαν ενώπιόν του, έκανε προσήκουσα χρήση της εξουσίας εκτιμήσεως που του παρέχει το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 και, επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, καθόσον εσφαλμένως θεωρήθηκε ότι το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα είχε γνωστοποιηθεί στο κοινό

[παραλειπόμενα]

- 52 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, καθόσον εσφαλμένως έγινε δεκτό ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα δημιουργούν την ίδια συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη και κακώς, κατά συνέπεια, κρίθηκε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν έχει ατομικό χαρακτήρα

- 53 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως κρίνοντας ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν είχε ατομικό χαρακτήρα, κατά παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού, για τον λόγο, ιδίως, ότι εσφαλμένως δεν ελήφθησαν υπόψη οι διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων.
- 54 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα ως άνω επιχειρήματα.

[παραλειπόμενα]

Σχετικά με τον ενημερωμένο χρήστη

[παραλειπόμενα]

63. Εν προκειμένω, όπως διαπίστωσε το συμβούλιο προσφυγών, ο ενημερωμένος χρήστης, χωρίς να είναι δημιουργός ή ειδικός τεχνικός, γνωρίζει τα διάφορα σχέδια ή υποδείγματα ρολών εκτυπωτών χάρη στο φάσμα των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, διαθέτει ορισμένες γνώσεις ως προς τα στοιχεία που κατά κανόνα περιλαμβάνουν οι εν λόγω ετικέτες σε ρολό και, λόγω του ενδιαφέροντός του, επιδεικνύει σχετικά υψηλό βαθμό προσοχής όταν τις χρησιμοποιεί, όπερ δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους.

Σχετικά με τον βαθμό ελευθερίας του δημιουργού

[παραλειπόμενα]

67. Επομένως, ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος θεωρήθηκε μέτριος, όπερ δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους.

Σχετικά με τη συνολική εντύπωση

68. Υπενθυμίζεται ότι ο ατομικός χαρακτήρας ενός σχεδίου ή υποδείγματος προκύπτει από τη διαφορετική συνολική εντύπωση ή την εντύπωση «καινοφανούς» που αυτό δημιουργεί στον ενημερωμένο χρήστη σε σχέση με οποιοδήποτε προγενέστερο από το σύνολο των υπαρχόντων σχεδίων ή υποδειγμάτων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη διαφορές οι οποίες, καίτοι υπερβαίνουν επουσιώδεις λεπτομέρειες, δεν είναι πάντως αρκετά έντονες ώστε να επηρεάσουν την εν λόγω συνολική εντύπωση, αλλά λαμβανομένων υπόψη των διαφορών οι οποίες είναι αρκετά έντονες ώστε να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση [βλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, Antrax It κατά EUIPO – Vasco Group (Θερμοσυσσωρευτές για θερμαντικά σώματα), T-828/14 και T-829/14, EU:T:2017:87, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
69. Η σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα πρέπει να είναι σφαιρική και δεν μπορεί να περιορίζεται σε μια αναλυτική απαρίθμηση ομοιοτήτων και διαφορών. Η σύγκριση αυτή πρέπει να στηρίζεται σε εκείνα τα χαρακτηριστικά του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία έχουν γνωστοποιηθεί και να αφορά αποκλειστικώς τα προστατευόμενα χαρακτηριστικά, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά, ιδίως τα τεχνικά, που εξαιρούνται από την προστασία. Πρέπει δε να αφορά, κατά κανόνα, τα σχέδια ή υποδείγματα όπως έχουν καταχωριστεί, ενώ δεν μπορεί να απαιτείται από τον αιτούντα την κήρυξη ακυρότητας να προσκομίσει γραφική απεικόνιση του σχεδίου ή υποδείγματος το οποίο επικαλείται, ανάλογη με εκείνη που περιέχεται στην αίτηση καταχώρισης του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος (βλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2019, Διαφανής θήκη δελτίου στοιχείων για οχήματα, T-74/18, EU:T:2019:417, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
70. Εν προκειμένω, όπως διαπίστωσε το συμβούλιο προσφυγών, τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα έχουν πανομοιότυπα χαρακτηριστικά όσον αφορά το ρολό στήριξης, την κίτρινη λωρίδα, τις μονόχρωμες λευκές ορθογώνιες ετικέτες και τις ωοειδείς οπές μεταξύ κάθε ετικέτας. Όσον αφορά τις μεταξύ τους διαφορές, αυτές περιορίζονται στο μέγεθος της ετικέτας, η οποία

είναι μακρύτερη και στενότερη στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα σε σχέση με το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα R5015, με επακόλουθη διαφορά ως προς το ύψος του ρολού και τον αριθμό, τη θέση και το μέγεθος των μαύρων σημαδιών εκτύπωσης.

- 71 Μολονότι, όπως επισήμανε το συμβούλιο προσφυγών, οι διαφορές αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ασήμαντες, ορθώς κρίθηκε από το εν λόγω συμβούλιο ότι, εντούτοις, δεν αρκούν για να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη.
- 72 Τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα για να υποστηρίξει ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν δημιουργεί στον ενημερωμένο χρήστη την ίδια συνολική εντύπωση όπως αυτή την οποία δημιουργεί το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν μπορούν να κλονίσουν το ανωτέρω συμπέρασμα.

[*παραλειπόμενα*]

- 79 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς δεν συνεκτιμήθηκαν τα λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία. Συναφώς, μνημονεύει τα λεκτικά σήματα τα οποία απεικονίζονται με ιδιαίτερη γραμματοσειρά στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα (dymo) και στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα R5015 (avery), καθώς και το εικονιστικό στοιχείο τριγωνικού σχήματος που απεικονίζεται δίπλα στο λεκτικό στοιχείο «avery» και υποστηρίζει ότι τα εν λόγω στοιχεία είναι διακοσμητικά.
- 80 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία τα οποία εμφανίζονται στα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα είναι σήματα ή διακριτικά σημεία που τίθενται επί του προϊόντος για να υποδηλώσουν την προέλευσή του. Τα στοιχεία αυτά δεν επιτελούν καλλωπιστική ή διακοσμητική λειτουργία και δεν αποτελούν χαρακτηριστικά από τα οποία προκύπτει η εικόνα του οικείου προϊόντος, κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 6/2002. Επομένως, τα εν λόγω λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία δεν είναι κρίσιμα στο πλαίσιο της συγκρίσεως των συνολικών εντυπώσεων προκειμένου να αποδειχθεί ο ατομικός χαρακτήρας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 81 Επιπλέον, και εν πάση περιπτώσει, υπενθυμίζεται ότι η σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα πρέπει να στηρίζεται σε εκείνα τα χαρακτηριστικά του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία έχουν γνωστοποιηθεί και να αφορά αποκλειστικώς τα προστατευόμενα χαρακτηριστικά, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά, ιδίως τα τεχνικά, που εξαιρούνται από την προστασία (βλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2019, Διαφανής θήκη δελτίων στοιχείων για οχήματα, T-74/18, EU:T:2019:417, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 82 Επομένως, ακόμη και σε περίπτωση που τα εν λόγω λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία μπορούσαν να θεωρηθούν κρίσιμα, θα είναι σαφές στον ενημερωμένο χρήστη ότι τα στοιχεία αυτά χρησιμεύουν ως ένδειξη της προελεύσεως των προϊόντων, με αποτέλεσμα ο εν λόγω χρήστης να μην αποδώσει σημασία, στο πλαίσιο της συνολικής εντύπωσης που θα σχηματίσει, στα ως άνω λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία και τα στοιχεία αυτά να μην αρκούν επομένως, εν προκειμένω, για να μεταβάλουν τη συνολική εντύπωση την οποία θα του δημιουργήσει το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα.

[*παραλειπόμενα*]

- 99 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα δημιουργούν την ίδια συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη και καθόσον κατέληξε, συνακόλουθα, στο συμπέρασμα ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν έχει ατομικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού σε σχέση με το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα.
- 100 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και η προσφυγή να απορριφθεί, ως εκ τούτου, στο σύνολό της, χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το παραδεκτό του δευτέρου αιτήματος της προσφεύγουσας, με το οποίο ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, δεδομένου ότι το εν λόγω αίτημα προϋποθέτει την ευδοκίμηση της προσφυγής ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, προβάλλεται μόνο για την περίπτωση που γίνει δεκτό το πρώτο αίτημα της προσφυγής [πρβλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2019, *Aytekın κατά EUIPO – Dienne Salotti (Dienne)*, T-107/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:114, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

[παραλειπόμενα]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει τη Sanford LP στα δικαστικά έξοδα.**

Spielmann

Öberg

Mastroianni

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Νοεμβρίου 2021.

(υπογραφές)